

Τὸ Γαλαξειδί

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ 111 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν — Ἔτος 17ον - Ἰούλιος-Αὐγούστου 1963 Ἀρ. φύλ. 182-183

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΞΕΝΥΧΤΗΔΕΣ ὄχι μόνον οἱ ἐπισκέπτες, ἀλλὰ καὶ οἱ ντόπιοι. Μέχρι τῆς δύο τὰ μεσάνυχτα οἱ παρέες καὶ τῶν νέων ἀλλὰ καὶ τῶν μεγάλων στριφογυρίζουν στὴ Πέρα - Πάντα ρουφώντας Γαλαξειδί καὶ τὸ πανέμορφο φῶς τοῦ φεγγαριοῦ τοῦ ζωηροῦ ἐφέτος, ἴσως γιὰ τὴν ἀρχὴ καὶ τὴν ἀνιούση καὶ τὴν ἀγριεὴ καὶ αὐτὸ ὅσο τὴν ἀπειλὴ τῆς προσεχοῦς ἐπισκέψεως τοῦ Ἀνθρώπου στὰ μυστηριώδη ἐδάφη του. Ἀπόψε, ὁ ἀγνός, ὁ φλογερός, ὁ πάντα ἕνα μεγάλο Χρυσὸ Παιδί (ἴσως γιὰ τὴν εἰς παιδί τῆς Χρυσῆς) Γιάννη Μιχόπουλος προσφέρει ἀφθονοθέαμα καὶ ἀκρόαμα δίπλα στὸ «ἐξοχικό», τῆς Πέρα - Πάντας. Μέσα σ' ἕνα πλαίσιο συντονισμένο μὲ τὸ θέαμα τραγουδιῶν καὶ μὲ τὴ γνωστὴ μαεστρία του — σπῆκερ ἀληθινῶς — ὁ Τζῶν μᾶς παρουσιάζει Κολοράντο, Νέα Ὑόρκη, Γαλαξειδί ἀλλὰ καὶ Γαλαξειδιώτες σὲ μιὰ καλογυρισμένη ταινία ντοκυμαντέρ. Καὶ τέλος δὴ τὴν φέστα τῶν γάμων του μὲ πολλὰ χαρακτηριστικὰ σκίτσα οἰκογενειακῆς ἀγάπης. Στὴ ταινία τοῦ Γαλαξειδιοῦ παρελαύνουν ἀξέχαστα τοπία, τὰ νησάκια, τὰ λιμάνια, τὰ σακάκια, ἡ Γαλαξία καὶ ὅλη ἡ ἀγαπημένη πολιτεία μὲ κορώνα τὸν Ἄη - Νικόλα. Τὸ πρόγραμμα κρατᾶει δύο ὥρες καὶ περισσότερο. Τελεῖται κατὰ τὴν μία καὶ μισή καὶ ὁ κόσμος συνεχίζει τὸ ξενύχτι. Φῶτα στὴ παραλία δὲν ὑπάρχουν, ἀλλὰ γιὰ πείσμα τῆς ΔΕΗ τὸ φεγγάρι χαρίζει δυνατώτερο τὸ συνηθισμένο χλωμὸ φῶς του ποὺ παίρνει ἀπόψε διαστάσεις ἀληθινῆς φαντασμα

γορίας μεταξύ οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Ο ΝΙΚΟΣ Ο ΖΑΒΟΣ μὲ τὸ γαϊδουράκι του διαλαλεῖ τὸ ἐμπόρεμά του, φρούτα καὶ λαχανικά. Τὸ νέο ἐπάγγελμα τὸν ἔχει ἀλλάξει. Καινούργια θέσις, καινούργιο ὄψος. Ὡς τὰ τώρα ὄλοι γνωρίζαμε τὸν Ζαβὸν ὡς πρὸς τὸν πρῶτο, πρῶτο μὲν γιὰ ὅλες τῆς δουλειῆς τοῦ ποδαριοῦ καὶ μοναδικὸ γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση κάθε ντόπιου καὶ ξένου. Σήμερα, τὸ ἐμπόριο, ὁ γαϊδουράκος, τὸ ὄψος, βροντοφωνοῦν πᾶς ὁ Ζαβὸς ἔγινε Καπιταλιστ, ἐργοδοτῆς. Καὶ ὅμως μὲ δὴ τὴν ἀλλαγὴ τῆς οἰκονομικοκοινωνικῆς θέσεως τοῦ Ζαβοῦ, ἡ ψυχὴ του ἔμεινε ἡ ἴδια. Ποῦ ἄραγε νὰ ὀφείλεται αὕτη ἡ ἐμμονὴ του. Μήπως στὴν ἐντονὴ ἀνθρωπιά του ἢ μήπως στὴ μόδα τῆς συνυπάρξεως τῶν Μεγάλων; ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ καὶ εἰδικώτερα τὸ μισοτελειωμένο «περίπτερο» εἶδε δύο ξες χωρὶς προηγουμένο. Τὸ ἀγαπητὸ ζευγάρι τοῦ φίλου μου καὶ παλινοῦ συμμαθητῆ τοῦ ἀληθινὰ λεβέντη καπετάνιο Γιῶργου Κοντῶρη καὶ τῆς εὐγενέστατης συζύγου του κυρίας Ποθητῆς ποὺ ἔχει πολιτογραφηθῆ πιά ὡς ἀληθινὴ Γαλαξειδιώτισσα γιὰ τὴν ἀρραβωνία τῆς ἀγαπημένης μοναχοκόρης τους Μαρτίνας μὲ τὸν ἔξοχο νεὸ κ. Γιῶργο Κουτσουγιῶνη, λοχαγὸ καὶ πολιτικὸ μηχανικό. Μέσα σ' ἕνα πλαίσιο μὲ ντεκόρ δίχτυα, τιμόνια καὶ σωσίβια δουλεῖα τοῦ γνωστοῦ ντεκορατέρ Αὐγέρη Κανάνα, γλῆνθησαν ὡς τῆς 4 τὸ πρωὶ πάνω ἀπὸ 150 προσκεκλημένοι μὲ πλοῦσια καὶ ἀφθονοῦς ἐδέσματα κατασκευῆς τοῦ μαέστρου τῆς μαγειρικῆς Γεωργίου Μαρδάρη - Δερβένη. Ἀληθινὸς ἀνδράκωνος τῆς πολλὰ κορίτσια καὶ οἱ νεαροὶ καὶ στὸ μέσον τοῦ ἀνδρόκτου αὐτοῦ πραγματικὸ μπουκέτο τὸ χαριτωμένο ζευγάρι τῶν νεομνηστευμένων, μᾶς χάρισαν μιὰ ἀληθινὴν βραδυὰ ὁμορφιάς, χάριτος, ἀγάπης καὶ ξενουσιᾶς. Ἐξ ἄλλου τὸ κάλλος τοῦ τοπίου καὶ τὸ χλωμὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, αἰώνιου ἀμύθητου ὑπαλλήλου στὴν ὑπηρεσία φωτισμοῦ τῆς Κοινότητος, οἱ δύο ποιητῆς τῆς βραδυᾶς, μᾶς γέμισαν μαγεῖα.

Ὁ ΤΖΩΝ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ πανταχοῦ παρῶν. Μὲ τὰ σύνεργά του, τῆς φωτογραφικῆς, τῆς κινηματογραφικῆς μηχανῆς του, τὸ τηλεσκόπιό του καὶ μὲ τὴν κόουρα του τριγυρνᾷ παντοῦ καὶ συνεχῶς κλέβει στιγμιότυπα, πρόσωπα, σκηνῆς καὶ τοπία καὶ τὰ ἀποθανατίζει γιὰ νὰ τὰ πάρῃ ὅλα στὴ ξενιτειά. Ἐκεῖ σὲ φίλους ξενιτεμένους, σὲ Ἀμερικάνους καὶ στοὺς δικούς του θὰ προσφέρει ἀφθονοῦς εἰκόνες ποὺ σὲ ἄλλους θὰ χάρισουν μνήμη καὶ δάκρυα καὶ σὲ ἄλλους χαρὰ, ὁμορφιά καὶ περιέργεια. Αὐριο φεύγει ὁ Τζῶν γιὰ τὸ γυρισμὸ στὸ μακρινὸ Κολοράντο καὶ σήμερα αὐτὸς ὁ αἰώνια χαρούμενος αἰσιόδοξος καὶ ποῦ ὅσο καιρὸ ἔμεινε στὴ πόλιν μᾶς δὲν ἔπαυε νὰ κελαηδεῖ καὶ νὰ τραγουδεῖ «Γαλαξειδί», αἰφνίδια ἄλλαξε. Ἐγινε βαρὺς, μελαγχολικός. Νὰ εἶναι ἄραγε ἡ πίκρα τοῦ χωρισμοῦ, ἡ γεύση τοῦ κορεσμοῦ, τὸ αἶσθημα τοῦ ἀγνωστοῦ μέλλοντος ἢ μήπως ἡ ἀνάγκη νὰ αὐτοσυγκεντρωθῇ γιὰ μιὰ θεώρησιν καὶ γιὰ ἕνα ἀπολογισμὸ τῆς τριμηνῆς παραμονῆς του στὴ Πατρίδα; ΤΟ ΑΛΣΟΣ ξαπλώνεται συνεχῶς ἀπ' τὸ Κεντρί μέχρι τὴ Ρήχη καὶ πρὸς τὴν Πέρα. Μὲ τὸ βαθύ πράσινο

τῶν πεύκων του καὶ τῶν ἄλλων δέντρων του ἔχει καλύψει ὅλο τὸ ἔδαφος ὡς καὶ τὴ γραφικὴ ἐκκληροῦλα τοῦ Ἄη - Γιάννη μὲ τὸ διπλανὸ κορμὸ τοῦ παλινοῦ Μύλου. Ἄλλοτε πολλὰ χρόνια πίσω, ὅταν πρωτοφτεύθηκαν τὰ 40 χιλιάδες φυτάρια - δενδράκια, ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ στεκόταν ἀπέναντι στὸ μπαλκόνι τοῦ χαρέϊκου Σπιτιοῦ του, ποῦ τώρα ὄσκειται σὲ ἄλλα χέρια, καὶ ἀπὸ κεῖ ὄσκει σὲ παρατηρητήριο καὶ στρατηγεῖο μιᾶς μεγάλης μάχης — τῆς μάχης τοῦ πράσινο — μέρα νύχτα, παρακολουθοῦσε, φώναζε προστάγματα, ἐβρίκε, ἀγριεῦε καὶ τρομοκρατοῦσε κάθε δένδρο ποῦ θὰ ἀποπειρωτῶν νὰ θίξῃ τὴ καινούργια πράσινη πολιτεία του. Καὶ ἔτσι οἱ νερολάδες, γυναῖκες καὶ ἄντρες, μὲ τὰ βασανισμένα γαϊδουράκια τους, ἀρμεγαν τὸ πάντα λιγοστὸ μέχρι 2 σπιθαμῆς βόθος ἀλλὰ καὶ ἀτέλειον νεράκι τῆς φτωχούλας Ρήχης καὶ ἐπὶ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Ἰγάννα, ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλον, σὲ μιὰ πρωτόφαντη παραέλαση πτότιζαν καὶ ἔδιναν ζωὴ στὰ ἀναιμικὰ τευκάκια.

Τὸ Ναυτικὸν Γυμνάσιον.—Τὸ Μάμειον.—Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Μάμειου. Ἀπορρίμματα. — Οἱ τρεῖς ἐκκλησιῆς. — Κοσμοπολιτικὴ ἐμφάνισις.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἰδρυτικοῦ Διατάγματος, εἶναι πλέον γεγονός. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐπαναπαυθῶμεν. Χρειάζεται ἀμεσὸς ἐνέργεια τῆς Κοινοτικῆς μας Ἀρχῆς διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς λειτουργίας τοῦ Γυμνασίου ἢ ὅποια προϋποθέτει πρῶτον ρύθμισιν τοῦ θέματος τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ, δεύτερον ἐπαρκείαν χώρων ὑποδοχῆς τῶν μαθητῶν δηλαδὴ ἐπαρκὴ δωμάτια διὰ τὴν οἰκοτροφίαν των καὶ τρίτον προσέλκυσιν μαθητῶν ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν γειτονικὴν περιοχὴν ἀλλὰ ἀπὸ ὅλοκληρον τὸν Νομόν, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Πέλοπόννησον καὶ τὰ Ἰόνια Νησιά, διότι σήμερα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἡ μαγεῖα τῆς θαλάσσης προσελκύουν χιλιάδας νέων. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ δραστηρία πρὸς τὴν Κοινότητος θὰ ἔχῃ καταστράψῃ σχετικὸν πρόγραμμα καὶ θὰ τὸ θέσῃ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν. Ἀλλὰ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μὴ λειπορηθῶν ἔφετος καὶ τὸ Ναυτικὸν καὶ τὸ κλασσικὸν Γυμνάσιον τὸ ὅποιον αὐτομάτως κατηργήθῃ πλέον.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ἀριθ. 69064. Περὶ μετατροπῆς τοῦ Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος Γαλαξειδιοῦ εἰς πλήρες καὶ αὐτοτελὲς Γυμνάσιον.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 80 παραγράφου 2 τοῦ Ν.Δ. 3971)1959 μετὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐκπαιδευτικοῦ Προγράμματος (Α. Σ. Ε. Π.) περιλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 27)1961 πρᾶξιν αὐτοῦ, ἀποφασίζομεν:

Μετατρέπομεν ἀπὸ τοῦ σχολ. ἔτους 1963 — 64 τὸ Γυμνασιακὸν Παράρτημα Γαλαξειδιοῦ εἰς πλήρες καὶ αὐτοτελὲς Γυμνάσιον Ναυτικῆς κατευθύνσεως.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆσα διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Ἰουλίου 1963
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΧΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΣΩΦΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Αὐτὰ ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια. Τώρα ἰὰ τευκάκια ἐκεῖνα χωρὶς στὸ ταπεινὸ πηγαδάκι ἔχουν θεριεψῆ. Ἐχουν γίνῃ ΑΛΣΟΣ. Ἡ Ρήχη ἔχει βραβευθῆ γιὰ τὴν ἀνεπαύλητην προσφορὰ τῆς ἀπ' τὴν Ἀκαδημία στὸ δῖον τῆς Φιλοδοσιακῆς Γαλαξειδιοῦ. Ἡ μάχη τοῦ πράσινο ἔχει κερδηθῆ καὶ ὁ ἀγῶνας τοῦ στρατηγοῦ ἔχει δικαιωθῆ. Σήμερα πιά ὁ Ἰγάννας δὲν στέκει στὸ μπαλκόνι τοῦ γιὰ ν' ἀντικρύξῃ τὸ ἔργο του. Ἀντίθετα, ἀπ' τὸ Ἄλσος προβάλλει μιὰ ἀστὴρ Στῆλη — τὸ δῖον τοῦ Ἰγάννα — καὶ ἡ Στῆλη αὕτη διαλαλεῖ πρὸς τὴ πόλιν — ἀντίκρου — τὴ νίκη του, νίκη ἐνὸς ἀνθρώπου. Ἐτσι μετὰ 33 χρόνια ἄλλασαν οἱ θέσεις τοῦ Δημοσιοῦ τοῦ Ἄλσους. Τώρα φωνῆς δὲν χρειάζονται. Ὁ Ἰγάννας ἤσυχος ἀναπαύεται στὴ πατρῶα Γῆ καὶ ἡ ζωὴ συνεχίζει τὸ δρόμὸ της. Ὅλα αὐτὰ, δεῖχον ἀραγε προδο, ὁμορφιά ἢ ματαιότητα; **ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ** ξαναζῶν στὸ σπῆτι ποῦ πρωτοεῖδα τὸ φῶς τῆς ζωῆς καὶ χαίρομαι τὴν ὁμορφὴ παλιὰ γειτονιά μὲ τοὺς πρώτους ἀξέχαστους ἀγαπημένους μου φίλους τὸ Γιῶργο Θωμά — Συνεχίει εἰς τὴν 4ην σελ.

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ 10.000 ΔΡΑΧ. ΕΙΣ ΝΑΟΝ

Πρὸς τὸν κ. Ἰωάννην Μητρόπουλον Πρόεδρον Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν, Καραϊσκού 111 Πειραιᾶ

Σᾶς πληροφοροῦ εὐχαρίστας διὰ κατόπιν ἐνεργειῶν μου Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν ὑπέγραψε ἀπόφασιν χορηγήσεως χρηστικῆς πιστώσεως 10.000 δρχ. δι' ἱερὸν Ναὸν Ἁγ. Ἰωάννου τῆς Κοινοτικῆς σὰς Γαλαξειδιοῦ.

ΑΘ. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

Τὸ Μάμειον. Μετὰ τὴν αἰσίαν ἐκδοσιν τῶν μέχρι σήμερον δικῶν τῶν σχετικῶν μὲ τὸν κινηματογράφον τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἀκινήτου τῆς κληρονομίας τοῦ ἀειμνήστου Μάμα καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Κοινοτικῆς κληρονομίας, ἰδιαιτέρας καὶ ἐκπροσωπῆς τῆς περιουσίας — κληρονομίας Μάμα, ἀνοίγουν πλέον νέοι ὀρίζοντες ἀξιοποιήσεως τοῦ Μάμειου ἀκινήτου καὶ δημιουργεῖται μιὰ βασὶς καὶ ἀφετηρία μελλοντικῆς προσπάθειας διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν ὀριζόμενων διατάξεων τῆς διαθήκης ἐντός πάντοτε τοῦ πλαισίου τῶν σκοπῶν τοῦ Διαθέτου, χάριν τῆς ἐπιφελεστέρως θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀγαπητῆς του πατρίδος, ὅπως οὗτος διαρκῶς τονίζει εἰς τὴν διαθήκην του.

Ἐξ σημειωθῆ ὅτι μέχρι σήμερον εὐρίσκονται «παγωμένα» καταθέσεις ἐξ ἐνοικίων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν περίπου 600.000 δρχ. καὶ κατὰ μῆνα αὐξάνονται. Ἡ Κοινότης — τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον — ὡς ἐκπρόσωποι καὶ κατὰ Νόμον διακριστοὶ τῆς κληρονομίας βοηθοῦμενοι ἀπὸ τὴν πολυετὴ πείραν καὶ γνώσιν τῆς βοηθητικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, ἀφείλουν ν' ἀντιμετωπίσουν σοβαρῶς τὸ δῖον θέμα ἐν συνεννοήσει μὲ τὸ ἐποπτεῖον ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Εἰς Κοινήν Συνεδρίασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τῶν Μελῶν τῆς Βοηθητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μάμειου, παρουσιασμένων τῆς χήρας Ν. Μάμα, τοῦ κ. Ἰωάννου Μιχοπούλου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας ἐκθέσαντος ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ τῆς πορείας τῆς ἐκκρεμοῦς δικῆς κατὰ τὸν μισθωτῶν τοῦ ἐν Πειραιεὶ Κινηματογράφου τῆς κληρονομίας Μάμα, συζητήθη τὸ δῖον θέμα διὰ τὴν μελλοντικὴν ἀξιοποίησιν ταύτης διὰ τῆς ἐν ἀ-

νάγκῃ ἰδρύσεως ἀντὶ τοῦ ἀπαιτούμετος μεγάλα ποσά, ὑπερβαίνοντα τὰς δυνατότητας τῆς κληρονομίας Νοσοκομείου ἐνὸς Γηροκομείου — πτωχοκομείου. Ἐξ ἄλλου συζητήθησαν αἱ προτάσεις τοῦ κ. Μιχοπούλου διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς πόλεως μὲ ἀμερικανικὰ κεφάλαια ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ Ναυτικοῦ Γυμνασίου, ἐπὶ δὲ καὶ τῆς αἰθούσης τοῦ παλαιοῦ Παρθεναγογείου ὡς κινηματογράφου - θεάτρου διὰ τὴν διαχείρησιν τοῦ ὅποιου ὑφίσταται ὡς γνωστὸν αὐτοτελὲς Ἴδρυμα βάσει σχετικῆς Νόμου. Τέλος ἀπεφασίσθη ἡ παραχώρησις τάφου διὰ τὴν ἀνακομιδὴν τῶν ὀστέων τοῦ ἀειμνήστου Ν. Μάμα, ἡ ὀργάνωσις ἐπισημῶς θρησκευτικοῦ μνημοσίου καὶ ἐνὸς πολιτικοῦ τοιαύτου διὰ τὴν ἔξαρσιν τῆς μεγάλης δωρεᾶς του.

Κοινοτικῆς, Ἀστυνομίας, Λιμενικῶν Τάμεϊον, πρέπει νὰ κινηθῶν ἀμέσως διὰ τὴν ἐξάλειψιν μιᾶς ἀπαρτάκτου ἀσυδοσίας. Πρόκειται διὰ τὴν τακτικὴν ποῦ ἐφαρμόζουν ὀρισμένοι ν' ἀπορρίπτου δάφορα ἄχρηστα πράγματα δι' αὐτοὺς ἔξω τῶν οἰκίων των καὶ μάλιστα νὰ τὰ τοποθετοῦν πλησίον οἰκίων ἄλλων ἢ ἄλλοι νὰ κατασκευάζουν κηπάρια καὶ νὰ βάζουν ἐπὶ ξένων οἰκίων, ὅπως τοιοῦτον ἔχει παρανομῶς κατασκευάσει ἕνας δημόσιος ὑπάλληλος, ἐπὶ δρόμων. Ἐξ ἄλλου ἀγροκοπιεὶς ἀνάμικτες μὲ ξηραμένες μαργαρίτες ἀποτελοῦν δγκους — καταφύγιον ἀπορριμμάτων καὶ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσιῶν καὶ ἐστίας μυιῶν, σκνίπας καὶ ἄλλων μολύνσεων. Φρονούμεν ὅτι ὑπὲρ πάν ἄλλο ἔργον ἐπισημῶς ἐπιτελεῖται τὸ θέμα αὐτὸ τῆς κόπρου τοῦ Ἀυγείου. Ἄς γίνουιν λοιπὸν Ἡρακλεῖς αἱ τρεῖς ὡς ἄνω Ἀρχαὶ καὶ ἐν ἀνάγκῃ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Σχολείων ἄς καθιερωθῇ κάθε καλοκαίρι μιὰ ἡμέρα καθαρισμοῦ καὶ εὐπρεπείας τῆς πόλεως ὄχι μόνον εἰς τὰς κεντρικὰς θέσεις - βιτρίνας ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ μετῶπιθεν. Ἄς σημειωθῇ ὅτι ἡ σχετικὴ δαπάνη θὰ εἶναι ἀσήμαντος, ἐνὼ ἡ γενικότερα ὠφέλεια τῆς πόλεως ἐκ τῆς ἐξυγιάνσεως σημαντικώτατη. Καὶ ἐξ ἄλλου ἀρχὴν τὸν σεβασμοῦ τῆς ξενῆς ἰδιοκτησίας ὁ ἀναφερόμενος δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἕνας ἄλλος κύριος ποῦ ἔχει τοποθετήσῃ τὸ ἱμῖον τῆς βάρκας του πρὸ τῆς εισόδου ξενῆς οἰκίας. Εἶναι περιέργον πᾶς δὲν ἐπένεδῃ ἀκόμη ἡ Ἀστυνομία. Ἀλλὰ ἄς ἀναμείνωμεν πρὸ πάσης ἄλλης ἐνεργείας μας.

Καὶ αἱ τρεῖς ἐκκλησιαί ΜΑΣ εἶναι ἀληθινὰ χάρμα ὀφθαλμῶν διὰ τὴν καθαρότητά των καὶ θαύμα χριστιανικῆς ἀκρόσεως μὲ τὴν ἄσφοον τελετουργικὴν ἰκανότητα τῶν ἱερῶν μας. Ἰδιαίτερα ὁ «Ἅγιος Ἰωάννης» προσφέρει καὶ γραφικὴν ἐμφάνισιν. Δὲν ἔχει βέβαια ἡ μικρότερη αὐτῆ ἐκκλησία μας νὰ ἐπδείξῃ τὴν ἐπιβλητικότητα ὄγκου καὶ τὸ ἀνεκτίμητον τέμπλον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, οὔτε τὴν ὑποβλητικὴν ἀπλότητα καὶ τὰ ἡλια-

— Συνεχίει εἰς τὴν 3ην σελ.

νηφότη: Ἠλίας Π. Κοιμητοπούλης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Οί έν Καρλσράη της Γερμανίας άριστα έγκατεστημένοι φυσικά άτομικοί έπιστήμονες κ. Βασίλειος Καυελλόπουλος και ή σύζυγός του Κική θυγάτηρ του φίλου άρχιπλοηγού κ. Εύθυμίου Δροσσοπούλου απέκτησαν άγύρι πρό διμήνου τό όποιον άνόμασαν 'Ιωάννην. Είς τούς εύτυχείς γονείς και τόν εύτυχέστερον παππούν, εύχόμεθα νά τούς ζήση.

'Η 'Αλεξάνδρα Δημ. Ζαχαριά έτεκεν είς Καίη Τάουν της Νοτίου 'Αφρικης θήλυ.

'Η κ. Γεωργία Κ. Ξηρού έτεκεν θήλυ.

ΓΑΜΟΙ

Είς Νέαν 'Υόρκην έτελέσθησαν οί γάμοι τών συμπολιτών μας Νικολάου 'Ιωάν. Δίγκα μετά της έξ 'Αιγίου Πολυξένης Σπ. Χατζηγιαννοπούλου.

'Ετελέσθησαν οί γάμοι τού κ. Λουκά 'Ιωάν. Δίγκα μετά της έξ 'Αθηνών Βασιλικής 'Ιωάν. Καράμπελα.

Στά παρισιστά ζευγάρια τίς πιο θερμές εύχές μας.

Π. ΠΟΡΤΟΥΛΑΣ

Είς τας 28 'Ιουλίου έτελέσθησαν οί γάμοι τού συμπολίτου Θωμά Ε Φουρνέλλη μετά της δίδος 'Ελένης Παπαλεξανδρου. Είς τούς νεονύμφους εύχόμεθα νά ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

'Απεβίωσαν και έκηδεύθη έν Πειραιεί τήν όην 'Ιουλίου ό συμπολίτης μας Κωνσταντίνος Εύσταθίου 'Αρβανίτης. Τούς οικείους συλλυπούμεθα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1963	
'Αθανασόπουλος Γ. 1963 Δρχ.	50
Γεωργαντάς Νικ. 1963 »	50
Μαρδάκης 'Ιωάν. (έξ.) 1963 »	180
Μαρδάκης Ι. (έξ.) 1964 »	180
'Αγγουράς Εύστ. 1963 »	50
Δορμπαράκης Πρωκ. 1963 »	50
Πράσινας Νικ. 1963 »	50
Τσελές Κων. 1963 »	50
Μαρδάκης Πανα. (έξ.) 1962 »	180
Μαρδάκης Παν. (έξ.) 1963 »	180

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1963	
'Αθανασόπουλος Γεώρ. 1963 »	50
Τσελές Κων. 1963 »	180

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

'Εκ προηγούμενων εισφορών	
Δρχ.	5.700
Λουκάς Συκάς »	100
Εύθυμιοσ Δροσσοπούλος άρχιπλοηγός »	500
Κων. 'Αν. Μητρόπουλος »	300
Γ. Βελερήσ βιομήχανος »	500
Νικ. Μπερσετιάνος πλοίαρχος »	500
'Ιωάν. Δ. Σκαπζής έξ άμερικης β' δόσης »	600
Εύθ. Β. Κρίκος έκ Πανόρμου Δωρίδος έν 'Αμερικη »	500
Τάκης 'Αγγουράς και 'Αγλαΐα Μπράτσου »	600
'Ηλίας Κοσμίμος »	200
'Ιωάν. Φούσκας πλοίαρχος »	300
'Αδελφοί Γεώρ. και Ντίνοσ Μητρόπουλος »	500
Εισπράξεις κινηματογράφου 'Ιωάν. Μιχοπούλου »	3.000
Σύνολον Δρχ.	13.300
'Εν Γαλαξειδίω τή 2 'Αγούστου 1963	
'Ο πρόεδρος τού Λιμενικού Ταμείου ΠΑΝΑΓ. Ι. ΚΟΥΡΝΙΑΣ	

ΠΕΝΘΗ

ΚΩΝ. ΕΥΣ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

"Ένας άληθινός Γαλαξειδιώτης και εύγενικός άνθρωπος, ό Κωνσταντίνος Εύσταθίου 'Αρβανίτης, έπίλεκτον μέλος της Γαλαξειδιωτικής παροικίας Πειραιώς, απέβίωσε τήν όην 'Ιουλίου 1963. Καίτοι παιδιόθεν έγκατεστημένος είς τόν Πειραιά όπου και έπιτυχώς έσταδιοδρόμησε, ουδέποτε έλησμόνησε τήν γενέτειράν του και πλειστάκις έξεδήλωσε τήν αγάπην του και πρós τό 'Γαλαξειδι, και πρós τούς Γαλαξειδιώτας και ιδιαίτερα τούς πτωχούς πρós τούς όποιους μέσω του Προέδρου τού Συνδέσμου μας απέστειλε συχνά χρηματικά βοηθήματα. 'Ο κ. Κων. 'Αρβανίτης διεκρίνετο διά τήν σεμνότητα και άξιοπρέπειάν του, καταλιπόν πρós τήν οικογένειάν του πρós παντός τάς άρετάς του έντίμου οικογενειάρχου και άρίστου Γαλαξειδιώτου. 'Ο Συνδέσμος και ή έφημερίς μας μετέχουν τού πένθους τών οικείων του πρós τούς όποιους διαδίδάξει θερμά συλλυπητήρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Η Σχολική 'Εφορεία τού Δημ. Σχολείου Γαλαξειδίου ή Δ'ντρια και οί διδ'λοι αύτου, οί μαθηταί ώς και οί γονεΐς και κηδεμόνες των εύχαριστούν θερμάτα τόν έξείρετον Νομάρχην Φωκίδος κ. Δημ. Σαμπτακάκην διότι ούτος διέθεσε έκ τού Νομαρχιακού Ταμείου τό ποσόν τών δέκα πέντε χιλ. δρχ. (15.000) διά τας ανάγκας τού Δημ. Σχολείου Γαλαξειδίου τή εισήγησει τού βουλευτού Φωκίδος κ. Κων. Λιδωρίκη και τής προέδρου κ. Ζωής Τσιγγούνη, έκδηλώσας ούτω διά μίαν έτι φοράν τήν ιδιαίτεράν αύτου αγάπην πρós τό 'Γαλαξειδι μας διά τήν όποίαν τού είναι εύγνώμονες άπαντες οί Γαλαξειδιώται όπου κι' άν εύρίσκωνται.

Εύχαριστούν επίσης τόν βουλευτήν Φωκίδος κ. 'Αθ. Γκελεστάθην διότι διά τής εύγενούς αύτου φροντίδος έχορηγήθη παρά τού ύπουργείου Οικονομικών τό ποσόν τών δέκα χιλ. δρχ. (10.000) διά τόν ίδιον σκοπόν.

Τά άνωτέρω ποσά εισέπραξεν ή Σχολ. 'Εφορεία κατά τας άρχάς 'Ιουλίου τά όποια και θα διαθήση άμέσως διά τήν συνέχισιν τής περιφράξεως τού προαυλίου τού Σχολείου και διά τήν άγοράν και τοποθέτησιν δύο σιδηρών θυρών και β) διά τήν επί τών δύο πλευρών αύτου καγκελωτήν σιδηράν περίφραξιν. 'Οθεν υποβάλλομεν θερμήν παράκλησιν πρós ύμάς κ. Νομάρχα και κ.κ. βουλευταί όπως εύρεστού μενοι ένεργήσασι και χορηγήθη και πίστωσησ διά τας ίδίας ανάγκας τού ώς άνω Σχολείου και δυνηθή ούτω ή άποπεράτωσις τού άπό τετραετίας άρξαμένου αύτου έργου όπερ και θα χαρίση πρώτον άσφάλειαν είς τούς μαθητάς και δεύτερον καλαισθητικήν είς τό σχολείον έμφάσιν.

'Εν Γαλαξειδίω τή 16.7.63
'Η Σχολική 'Εφορεία
'Ο Πρόεδρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ
'Ο Ταμίας
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΣ
'Η Γραμματέας
Φ. ΓΟΥΡΓΟΥΡΗ - ΖΑΧΑΡΙΑ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΜΑΙΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

ΚΑΡΑ-Ι-ΣΚΟΥ 111
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
('Η έφημερίς μας συνιστά έκθύμως)

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Συγκινητικές σκηνές άπό τήν άφιξι τών άγαπημένων ξενητεμένων μας

ΤΟΥ κ. Ε. Η. ΚΑΜΒΥΣΗ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ 'Ιούλιος. — "Ένα πρωινό τού περασμένου 'Ιουλίου, βρέθηκα στήν άποβάθρα τού Τελωνείου Πειραιώς. "Ένα όλόλευκο καράβι τό «'Ολυμπία», είχε πλευρίσει έτοιμο νά άποβιβάση χιλιάδας μεταναστών μας. Είναι οί όμογενείς μας τού έρχονται στά πατρία χώματα, άλλοι δε έπισκέπται μετά τής οικογενείας των, για σύντομο χρονικό διάστημα νά ξαναδούν τούς δικούς των, τό χωριό τους τού γεννήθηκαν, τίς θρυσούλες με τά γάρφαρα νερά και τό γέρο πλάτανο για τόν όποιο μιλούσαν με υπερηφάνεια στις γυναίκες των και στα παιδιά των νά ίκανοποιήσουν τό μεράκι τής νοσταλγίας, τού δουλεύει τις ψυχές τους στήν ξενιτειά. Ξεκίνησαν, με λαχτάρα άπό τά πέρατα τού κόσμου. Μόλις άποβιβάζονταν στήν άποβάθρα, πολλοί σκύβουν και φιλιούν τό πάτριο χώμα. Είναι ή ώρα 8 τό πρωί, ή ταρατσα γεμάτη άνώνημο κόσμο και ό περίξ τού τελωνείου χώρος. "Άλλοι κρατούν άνοθοδέσμες, άλλοι εϊκόνας τής Παναγίας, και άλλοι έχουν καρφώσει τά μάτια στο ύπερω κεάνειο, όπου διακρίνουν τήν σιλουέτα τού προσφιλους των προσώπων, φωνάζουν λογής, λογής όνόματα, μαν δήλια σεϊονται έκαστέρωθεν, μιά ελληνσοαμερικανίδα άπό γονεΐς "Ελληνας έρχεται για πρώτη φορά στήν πατρίδα. Τήν περιμένη στήν άποβάθρα ή γιαγιά της, ή όποια άπό φωτογραφίες προσπαθεί νά διακρίνη τό παιδι τού παιδιού της. Φωνάζει τό όνομά της Μίς... ή μικρή άκούει τό όνομά της και άπό ένστικτο άκούει τήν φωνή τής γιαγιάς της. "Η μία χαίρεται τήν άλλη. Λουλούδια και μονόδηλια κινούται έκαστέρωθεν. Οί καρδιές πάλλουν άπό συγκίνησι, κι' ό καθένας φωνάζει τό όνομα τού περιμένει. "Η άγωνία έχει φθάσει στο κατακόρυφο, άλλοι γελούν και άλλοι κλαίνε άπό συγκίνησι, ή συγκίνησι μας έχει καταλάβει και ήμάς και διερωτώμαι άραγε θα νοιάσω και έγώ αύτήν τήν μεγάλη στιγμή όταν συναντήσω μερικά προσφιλή πρόσωπα, και άθελά μου ένα δάκρυ μου ξεφεύγει άπό τά μάτια μου. Δίδετε τό σύνθημα τής άποβιβάσεως, οί μετανάσται μας θα περάσουν πρώτα άπό τίς αίθουσες τών τελωνείων μας, όλοι είναι στις θέσεις των άξιοπρέπει και τελικά τζέν τελμαν έκτελούν με προσοχή τό καθήκον των, χωρίς γκρίνιες, χωρίς διαμαρτυρίες. Οί διαταγές είναι αυστηρές άπό τό 'Υπουργείον για τήν καλή μεταχείρισιν τών μεταναστών μας. 'Ο Γεν. Δ'ντής τού Τελωνείου Πειραιώς κ. Κούρνιας άπό τό γραφείον του τηλεφωνικός δίδει τας δεούσας διαταγές διά τήν ταχείαν έξυπηρέτησιν τών ξένων και όμογενών μας. 'Αποσκευαί άνοίγονται και κλείνονται προσεκτικά άπό εργάτας τού

ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ Ν. ΜΟΥΣΕΙΟΝ

- 1 σπαθί δωρεά άδελφών Κάλεση.
- 1 Ζωγραφικός πίναξ Μπαρκεν δωρεά κληρονόμων Αύγερη 'Ανδρεοπούλου.
- 1 Ζωγραφικός πίναξ Βραστέρα Παρασκευά Σ. Ζαγορά,
- 1 μοντέλο Λόβεο, δωρεά Εύθυμίου Δημητρίου Ζησίμου, ή χήρα Μηχανικού 1 παλαιότρα δωρεά 'Ανδρέα Καράλη κληρονόμων.
- 1 'Ανέμη Παρκέτας δωρεά οικογενείας 'Ιωάννου Μπεσίρη, 1 Κυρ. μπαστούνι (θαλασσομάχος), 1 Οίακοστρόφιον (Γιέκα) (4) Μπιγότες.

ΟΛΠ, και μετά παραδίδονται ύπό τών έλεγκτών είς τούς κατόχους, ένώ μέσα σε λίγα λεπτά τής ώρας όλα ρυθμίζονται με κινηματογραφική ταχύτητα. 'Ο ξενητευμένος μας έλεύθερος πλέον έξέρχεται τού Τελωνείου, ένώ ένα άστυφύλαξ τουρισμού άπό μικροφώνον άναφωνεί τά όνόματα τών έξερχομένων, και οί δικοί των σπεύδουν νά πέσουν στήν άγκαλιά των. Φιλιά και κλάματα μαζί γεμίζουν τήν άτμόσφαιρα, ή σκηνή γυρίζει σαν κινηματογραφική ταινία, ό Σπήκερ άναφωνεί συνεχώς νέα όνόματα οί δικοί των σπεύδουν στήν θύραν νά τόν υποδεχθούν, δύο άδελφια άντάμα ό ένας έκκίνησεν μικρός 16 ετών κυνηγώντας στα ξένα τό χρυσόμαλον Δέρας, ή ξενιτειά τόν αϊχμαλώτισε 50 χρόνια, άπό νιός 16 χρονών γυρίζει 65άρης με μιά σύνταξι του YNION και ότι οικονομίες τού έπερίσευσαν άπό τήν ζωή. Γυρίζει στα ελληνικά χώματα νά περάσει τό ύπόλοιπον τού βίου του. Ρυτίδες τού έχουν αύλακώσει τό πρόσωπο, έχει γίνει ένα στεγνό γεροντάκι, ό Σπήκερ φωνάζει: 'Εξέρχεται ό Τζίμ... και προσθέτει τό επώνυμον, και ό άδελφός του τού έξω άπό τά κυγκλιδώματα άκούει τό όνομα τού άδελφού του με όλα τά γεράματα, πηδά τά κυγκλιδώματα σαν αϊλουρος και άγκαλιάζει τόν άδελφόν του. Και οί δύο κλαίνε σαν μικρά παιδιά, όδοντατούν νά μιλήσουν, ένας κόμπος έχει φράξη τό λαιμό, και τά καπέλλα των άπό τό σφιχταγκάλιασμα πίπτουν κατά γής. Κλαίνε και όλο κλαίνε και μαζί μ' αύτους κλαίμε κι' έμεις. 'Ο οργανωτής τής τάξεως σπεύδει νά συλλάβη τόν πηδησαντα τά κυγκλιδώματα τού τελωνείου, αλλά οί παριστάμενοι σπεύδουν νά παρακαλέσουν τό όργανο και νά τού έξηγήσουν τί συμβαίνει. 'Ο άστυφύλαξ όπισθοχωρεί στέκεται άκίνητος καμαρώνει και βλέπει τά δύο άδελφια άγκαλιασμένα και δακρύζει και αύτός, ποίος ξέρει άν και αύτός ό άστυφύλαξ έχει δικό του στα ξένα και τό προσμένει χρόνια τώρα...

'Εν τώ μεταξύ ό σπήκερ έκφωνεί διάφορα όνόματα τών έξερχομένων, και χιλιάδες μάτια είναι έστραμμένα πρós τήν κεντρικήν θύραν τού Τελωνείου, και τά άφτιά όλων είναι άφοσιωμένα νά άκούσουν τό όνομα τού τούς ένδιέφερε. "Η σκηνή αλλάζει συνεχώς, όλόκληρες οικογένειες ξένων και ελληνών έξέρχονται. Τά μικρά άμερικανόκια με τίς κούκλες στα χέρια των τριγυρνούν τά βλέμμά των στήν 'Ελλάδα νά δούν τούς δικούς των, και άλλα νά θασμάσουν τά άρχαία μνημεία τής Παλλάδος. Τό γύρισμα τής ταινίας συνεχίζεται, ή μία σκηνή διαδέχεται τήν άλλη. Μιά άμερικανίδα κυρία σύζυγος ελληνος μετανάστου έρχεται στήν 'Ελλάδα. 'Εξέρχεται τής θύρας, ό σπήκερ έκφωνεί τό όνομά της, μα κανένας δέν σπεύδει νά τήν συναντήσει. Αύτή κάθεται και στρέφει τά μάτια της τριγύρω. Τήν πλησιάζουμε και τήν ρωτούμε ποιον άναζητά, αύτή

άγνωστ τά ελληνικά κουνάει τό κεφάλι της ότι δέν καταλαβαίνει, και κάθεται περιλυπη με τίς βολήτσες της. Εϊδοποιούμε τόν φρουρό τής Τουριστικής 'Αστυνομίας, σπεύδει εκεί, εύγενώς τήν ρωτά ποιά θέλει νά πάη και ποιον ζητεί. Δίδει τό όνομά της και τό όνομα τών έδώ συγγενών της. 'Ο Σπήκερ άκούγεται για μιά στιγμή επαρακαλείται ή οικογένεια... (τάδε) νά προσέλθη στήν δευτέρα θύρα τού Τελωνείου νά συναντήσει τήν συγγενή της κ. Τζούλια... οί συγγενείς της σπεύδουν πρós τά εκεί. "Ένας άσπρομάλλης κύριος 70 ετών και μία γρηά ήλθαν για νά παραλάβουν τή νύφη τους. "Η γρηά κρατά στα χέρια της ένα εϊκόνημα τής Παναγίας και τής τό προσφέρει μαζί με μιά άνοθοδέσμη. "Η νύφη σκύβει φιλεί τό χέρι τής πεθεράς και τού πεθερού της και φιλεί τήν κουνιάδα της. 'Ο γέρος παλιός μετανάστης δέχεται έδώ τή νύφη του και τήν ρωτά για τό ταξίδι, για τόν άντρα της, και τά παιδιά της, οί όποιοι δέν μπορούσαν νάρθουν και αυτοί μαζί της λόγω εργασίας. "Η άμερικανίδα όλο χαρά τώρα ξαναδλεπει τόν πεθερό της και γυρίζει στήν γρηά πεθερά της και τό σοί τού

ΕΚΔΡΟΜΕΣ
ΔΙΑΚΟΠΕΣ
ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ
'Υπέροχο κλίμα
Θαυμάσιος ύπνος
'Απολαυστικό φαγητό
'Ησυχία - Γαλήνη
'Ελάχιστα έξοδα
'Αρχοντικό περιβάλλον
Γαλαξειδι

«Τό Γαλαξειδι»
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ Καραϊσκού 111 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μηνιαία έκδοσις 'Υπεύθυνος Κατά τό καταστατικόν τό Διοικητικόν Συμβούλιον τού Συνδέσμου. Βασ. Γεωργίου Α' 2. Πειραιεύς 'Υπεύθυνος Τυπογραφείου Νικόλ. Φραγκούλης Γερμανού Καλιγιά 21

ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΣΤΟ ΠΑΝΕΜΟΡΦΟ
ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ
ΣΤΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
"ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ"
Πειραιώς 4, Στοά 'Ομονοίας, Τηλ. 538.625

ΓΑΛΛΕΙΔΙ (του άναποκριτού μας). — Έξερράγη πυρκαϊά εις την περιοχην τής Κλεπτοπακαγιάς ή όποια άπετέφρωσε πολλά στρέμματα γής. Η πυρκαϊά λόγω του πνέοντος σφοδρού άνέμου έλαβε τεραστίαν έκτασιν, ώστε ή ένταύθα άστυνομική άρχή προέβη εις την πολιτικήν έπιστράτευσιν των κατοίκων, χάρις εις την κεραυλοβόλον ένεργειαν τής έντύθα άστυνομικής άρχής. Περί τας πρώτας πρωϊνάς ώρας τής έπομένης κατέστη δυνατόν να έντοπισθί τώ πυρ. Ένεργούνται άνακρίσεις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΜΑΣ κατέπλευσαν πολλά Γιώτ με ξένους πουρρίστας, έξ άν τά 2 υπό Γαλλικήν Σημασίαν. Τας άπογευματινάς ώρας έντός του λιμένος μας ώραιότατες Γαλλιδούλες έκαναν θαλασσινόν Σκι που τας έσυραν ταχύτατα άεροδυναμικά μικρά σκάφη διά τόν σκοπόν τουτόν, ή έπιτηδιότητα των και ή άνοχη των των άπασχολουμένων εις τό θαλάσσιο άθλημα, προκάλεσε τόν θαυμασμόν των παροικηθέντων θεατών στα παραλιακά μας κέντρα. Πράγματι τό θέμα ήτο κάτι τό σπάνιον γιά τόν τόπον μας.

ΜΕΣΑ στο άνώνυμον πλήθος των παραθεριστών μας διακρίναμεν και Στρατηγούς, και Ναυάρχους οι όποιοι ήλθαν να περάσουν λίγες μέρες στο ήσυχο Γαλαξειδί.

ΚΑΤΑ τόν μήνα Αύγουστον ήμάδες προσκόπων τής Αμφίσσης έστρατοπέδευσαν στον Άγιο Γιάννη τό Θεολόγο, όπου θα παραμείνουν επί ένα μήνα.

ΕΠΙΣΗΣ ξένοι τουρίσται με τά τροχόσπιτά των Όλλανδοί, Γάλλοι, και Γερμανοί και αυτοί έστησαν τις τέντες των στο «κέντρι» όπου χαί-

ρονται τή θάλασσα, με τά ολοκάθαρα νερά, άπηλλαγμένοι από τόν φόβον των καρχαριών όπου είχαν, ότε είχαν κατασκηνώσει σε άλλη παραλία.

Και ήκούσθη ξένος τουρίστας να λέη με εύχαρίστηση «Γαλαξειδί καρ χαρία γιάκ» και βουτούσε στη θάλασσα.

ΕΙΝ ΟΨΕΙ τής θερινής περιόδου οι Νεμρώδ τής πατρίδος μας βρίσκονται έν κινήσει, τρέχουν στα Δασαρχεία γιά τήν έκδοσιν νέων άδειών, ντουφέκια έπιθεωρούνται, σφαίρες γιομίζονται, ώστε τήν πρωϊαν τής 25ης Αύγουστου να βρίσκονται εις τας έπάλξεις των γιά τήν άπόκτησιν τροπαίων. Τους εύχόμεθα καλή έπιτυχία.

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ παραγωγή μελιού ως πληροφορούμεθα ήτο μετρία τό δε μέλι από άπόφωες ποιότητας έριστον, γι' αυτό και οι παραθερισται μας κάνουν άρκετες προμήθειες, διότι ως γνωστόν τό μέλι ι-δίως τό θυμαρίσιο όπως είναι του Γαλαξειδίου είναι σπουδαίον φάρμακον γιά τήν άνανέωσιν του άνθρωπίνου οργανισμού, ιδίως γιά τους γέροντας και παιδιά άριστον δυναμωτικόν.

ΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ τής 10ης Αύγουστου κατόπιν σφοδρατών νοτιοδυτικων άνέμων έπεσε ώραιότατη βροχούλα ή όποια δρόσισε πραγματικά όλους μας.

Η δροσιά κράτησε κάμποσες μέρες γιά να επανέλθωμε και πάλιν στα κινικά καύματα.

ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑΝ οι συμπολιται μας να χαρούν τήν Ίδρυσιν του ένταύθα γυμνασίου μας ένα τηλεγράφημα βουλευτου ότι τήν τελευταία ώρα διεγράφη από τόν κατάλογον των υπό Ίδρυσιν Γυμνασίων, τό Γυμνάσιον τής πατρίδος μας, φυσικόν ήτο όλόκληρον τό Γαλαξειδί να άνασπατωθή, και να γίνη τό θέμα τής ήμέρας διά τόν άθασάνιστον στραγγαλισμόν των δικαίων του Γαλαξειδίου. Εις όλων τά μέτωπα ήτο ζωγραφισμένη ή εύλογη θλίψη αλλά και ή άπορία, γιάτι έξ όλων των Γυμνασίων, όρθηκαν τό Γυμνάσιον τής πατρίδος μας να σφαιγιάσουν. Η ένεργεια αύτη, ύπήρξε ένα πλήγμα έναντίον τής φιλοτιμίας των Γαλαξειδιωτών, άλλα και τό δικαίον παράπονον των. Εύτυχώς ό βουλευτής του νομού μας κ. Άθαν. Γκελεστάθης εις άνεκοινώθη ή παράνομος ταύτη ένεργεια έσπευσε εκ των πρώτων να αίτήση τήν επανόρθωσιν του γενομένου κακού και δι' έπιστολής του να γνωρίση εις τόν Λαόν του Γαλαξειδίου τήν έπα νίδρυσιν και να άποστείλη συνάμα τό ύπ' αριθ. 306 Φ.Ε. Κυβερνήσεως τής 13 Ίουλιου τ. Δεκ. εις ό δημοσιεύεται ή άπόφασις τής επανιδρύσεως, ώστε να ήσυχάση τά πνεύματα που τόσον ειχον επαναστατήσει από μίαν πρωταφανή και άνευ προ-

γουμενου άδικία. Οι Γαλαξειδιώται ξέρουν να έκτιμούν τους εύεργέτας των και να τιμωρούν τους άπάκτους έν καιρώ τώ θέοντι.

ΤΗΝ 7ην Ίουλιου και περί τήν 7.30 άπογευματινήν εις τήν άποδάθραν μας ένώπιον του κ. Νομάρχου και τής ακολουθίας του, των βουλευτών, Άθαν. Γκελεστάθης, Κ. Λιδωρίκη, Δημ. Λιανουλοπούλου έλαβεν χώραν έορταστική εκδήλωσις καθ' ήν πλήθος κόσμου συνέρευσε έκεί. Ο χώρος ειχε σημαιοστολισθή κατάλληλα και επί τής εξέδρας κατέλαβον θέσεις οι έπίσημοι μεθ' ήρ χισε όμιλία του κ. Λιμενάρχου Ίτέας κ. Πρωτοσταρίου γιά τόν σκοπόν τής Ναυτικής Έβδομάδος όστις λόγος γεμάτος πνοή γιά τήν γαλάζια θάλασσα και τά γοργόφτερα καρδιά με τά άπρόμηγτα θαλασσοπούλια περιαγάγον την κυανόλευκον στα πέλαγα του κόσμου, εξυμνήσας ού μόνον τό όνομα τής Ελλάδος, άλλα να εισρέουν στην πατρίδα μας ό χρυσός. Φυσικόν ήτο ό λόγος του καλού αυτού αξιωματικού του Λιμ. Σώματος Λιμενάρχου Ίτέας κ. Πρωτοσταρίου να θερμάσει τους παρισταμένους τό τέλος του όποιου έκάλυψαν άθρόα χειροκροτήματα. Μεθ' ό ό Νομάρχης Φωκίδος κ. Δ. Σαμπατακάκης δι' όλγων λέξεων άπέτισε φόρον τιμής και εύγνωμοσύνης εις τόν Άφανή Ναύτη. Έρριψεν εις τήν θάλασσα βαρύτιμον στέφανον, μεθ' ό ή όρχήστρα ήρχισε να παίξη διάφορα ναυτικά τραγούδια και χορούς, και να άρχίσουν άμέσως οι κολυμβητικοί άγώνες καθ' ήν νικητής άνεδείχθη ό νεαρός Ίωάννης Γκελεστάθης υιός του ένταύθα ιερέως Παπααραλάμπους Γκελεστάθης. Μεθ' ό ήρχισε ή άπαγγελία ποιημάτων υπό μαθητριών Δημοτικής και έπαγγελματικής Σχολής, αγωνίσματα με κανώ και πρώτος ήλθεν ό Ευστάθιος Ι. Ράπτης, Ηλίας Σπαματής στα 50 μέτρα, ό Ίω. Γρίβας Παν. Στρογγυλός κ.ά. Μεθ' ό έπικολούθησεν άπονομή έ-

πάθλων από ώραιότατα κύπελα, μεθ' ό τήν 9ην έσπερινήν ήρχισεν ή ενετική βραδυά και φωταγωγησις του μνημείου καθ' ό έκάψαν άρκετά πυροτεχνήματα. Μετά ταύτα εις τήν «Καραβέλλια» έδόθη έπίσημα δείπνος με έλευθέρα συμμετοχή του κοινού καθ' ήν έκτός των έπίσημων παρεκάθησαν πλήθη έντοπίων και ξένων. Μετά τό πέρας του όποιου έπικολούθησεν χορός μέχρι των πρωϊνων ώρών με μουσική τζάζ. Άξίζει κάθε έπαινος στους σχόντας τήν πρωτοβουλια διά τήν ώραϊαν και άλησμόνητον ταύτην έορτήν καθως και εις όλους τους όπωσδήποτε συμβάλλοντας διά τήν ώραϊαν ταύτην έορτήν. Έπίσης δικαιοί έπαινοι αξίζουν στην τουριστική έπιτροπή, στον άκροντευνίστα Ηλία Καμβύση όστις κατά τήν ώραν των άγώνων έπαιάνιζεν ναυτικά τραγούδια γιά τόν χορό των μαθητών, και εις τόν άεικίνητον και άγαπητόν τής πάσι κ. Λέοντα Κεφαλά Λιμενάρχην εις όν όφείλεται κατά μέγα μέρος ή έπιτυχία τής όλης έορτής, και κάθε Γαλαξειδιώτην ό όποιος ήγωνίσθη να παρουσιάση μια λαμπροτάτη ναυτική γιορτή αξία του όνοματός τής τής πατρίδος μας.

ΩΣ ΓΝΩΣΤΟΝ μετά τήν τοποθέτησιν νέας γραμμής ήλεκτρισμού εις τήν πόλιν μας διά έναλλασσομένου ήλ. ρεύματος ύπεκρεώθησαν άπαντες οι κάτοικοι διά τήν τοποθέτησιν νέαν ήλεκτρικήν εγκαταστάσεως, ήτις και έπερατώθη τελευταίως διά πιστοδοτήσεως τής Δ.Ε.Η. Έν τώ μεταξύ όμως έδει και ή Κοινότης και ή Λιμενική Έπιτροπή να προβή εις τήν τοποθέτησιν νέας γραμμής, ή όποια μέχρι τελευταίως δεν έγένετο λόγω έλλείψεως πόρων δεδομένου ότι μόνον 12 χιλ. βραχύν διαθέτει ή Λιμ. Έπιτροπή, τούτου ένεκεν και πρό του κινδύνου να μείνη ό Λιμήν χωρίς φώς, ό πρόεδρος τής Λιμ. Έπιτροπής κ. Παν. Κούρνιαν προέβη εις πάντας εις συναγεμόν, όπως δι' έράνου συγκεντρωθή τό άπαιτούμενον ποσόν διά τήν τοποθέτησιν νέου φωτισμού. Τελευταίως μάλιστα έδόθη και κινηματογραφική παράσταση, ύπερ του ως άνω σκοπού, ευγενώς προσφερθέντος του έκλεκτου συμπολίτου μας Ίωάν. Ε. Μιχοπούλου όστις διά τής φορητής ιδιοκτητού μηχανής έχάρισε μια ώραι οτάτη κινηματογραφική βραδυά, με προβολή εικόνων από τά τοπεία του Γαλαξειδίου, και σκηνές από τήν ζωην του τόπου μας, ώστε όλοι οι θαμώνες οι όποιοι έσπευσαν να τιμήσουν τή βραδυά έμειναν κατενθουσιασμένοι. Άξίζει έπομένως δικαιο έπαινος στον πρόεδρον τής Έπιτροπής κ. Παν. Κούρνιαν, ως και εις τόν κ. Ίω. Μιχόπουλον, με βοήθον του τόν άγαπητόν υιόν του Μάκην, όστις χάρισε στους συμπολίτας μας μια ώραιότατη βραδυά.

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Συγκινητικές σκηνές από τήν άφιξη των άγαπημένων ξενητεμμένων μας

ΤΟΥ κ. Ε. Η. ΚΑΜΒΥΣΗ

— Συνέχεια εκ τής 2ας σελ. γαμβρού. Η θλίψη ειχε παραμερισθή, τώρα είναι όλο χαρά και γελά. Είναι εύτυχής πιά. Ένα αυτακίνητο τους παραλαμβάνει και χάνονται μέσα στο άνώνυμο πλήθος μαζί με τους άλλους.

Μα είναι τόσες σκηνές που θα άπαιτούσαν πολύ χώρο γιά να μπουν στην έφημερίδα μας, που τόσο πολυτιμες είναι και έχω τήν έλπίδα και πιστεύω οι γραμμές αυτές θα μπουν στο φύλλο γιά να νοιάσουν και τά ξενητεμένα μας αδελφια, πόσο πικρός είναι ό άποχωρισμός και πόσο γλυκειές είναι οι στιγμές που ξαναγυρίζουν πίσω στην πατρίδα. Σκορπούν με τόν έρχομό τους τή χαρά, στους έδώ δικούς των που χρόνια τους προσμένουν να γυρίσουν στην πατρίδα, στα σπιτία των, στους γονείς των, στα αδελφια των, στα παιδιά των και στις γυναίκες των που σαν Πηνελόπες προσμένουν τόν έρχομό τους.

Καλώς μας ήλθατε ξενητεμένα μας χελιδονάκια απ' τά ξένα.

Τήν έπομένην μετά τήν άφιξιν των άμογενών μας στην Ελλάδα, σε ένα γνωστό Άθηναϊκό Θεάτρο — πιδό άλλο, απ' τής λαοφίλους μας Σοφίας Βέμπο — μια καινούργια σκηνή παίζεται εκεί, που κατό τήν όρθέηκα και έγω έκείνο τό άπόγευμα, εις τό μέσον τής παραστάσεως. Ένεφανίσθη επί τής σκηνής ή Σοφία Βέμπο ή τραγουδίστρια τής Νίκης, όπως ειχε όνομασθή στα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, γιά να τραγουδήση ένα σουφέ της, του όποιου ρεφραίν τραούδησαν γιά δευτέρα φορά όλοι οι θεαται. Έν μέσω θεαλλωδών χειροκροτημάτων, ή Σοφία μας κατασυγκινημένη και με μάτια δακρυσιμένα χαίρετά κατ' επανάληψιν τους θεατάς γιά τήν όγάπη που τής έχουν, και

δεν προφτάνει να κλείση ή αύλαία, από τήν πλατεία έγείρεται μια Ίβχρονη Έλληνοαμερικανιδούλα, και λέει προς τήν Βέμπο: «Κυρία Βέμπο, χθές ήρθα στην Ελλάδα και ή θεία μου με έφερε έδώ να σας γνωρίσω από κοντά. Έχω όλα τά τραγούδια σας σε δίσκους, εκεί κάτω όλοι σε άγαπούμε και όλοι σε θαυμάζουμε. Σε παρακαλώ θερμά να μας πής άκόμη ένα τραγουδάκι παλιό σας αν είναι δυνατόν του πολέμου... Η Σοφία απ' τήν σκηνή παρακολούθη τήν άμογενή μας με θαυμασμό και συγκίνηση και τής άπαντά: «Σε εύχαριστώ καλή μου κοπέλλα γιά τά καλά σου λόγια τά όποια με συγκινούν. 30 όλόκληρα χρόνια τραγουδω από τή σκηνή και τέτοια συγκίνηση δεν ένοιωσα ποτέ. Και με καταφανή συγκίνηση τήν ρωτάει: Πές μου κοπέλλα μου, τί τραγουδάκι θέλεις να σου τραγουδήσω. Η κοπέλλα τής άπαντά: "Όποιο θέλεις έσύ κ. Βέμπο. Η πλατεία και ή γαλαρία δονούνται από ένθουσιασμό και ό καθείς φωνάζει ποιδ τραγούδι. Η Βέμπο αν και δεν είναι έτοιμη τραγουδά «Στη Λάρισσα βγαίνει Αύγερινός». Τό θεάτρον δονείται από χειροκροτήματα, ή ώρα όμως έχει περάσει και μία άνθρωποθάλασσα, περιμένει απ' έξω γιά να παρακολουθήση τήν βραδινή παράσταση, και διαμαρτύρεται γιάτι άργεί να τελειώση ή άπογευματινή. Και που να ξέρουν μέσα στο θεάτρο, τί ένθουσιασμός επικρατεί όπου δεν άφίνουν τήν αύλαία να κλείση, γιάτι έν τώ μεταξύ προσφέρουν τής Βέμπο άνθοδέσμες, άλλοι να πετούν από τή γαλαρία γαρύφαλλα, και ένας θεατής ένα ζεύγος λευκά περιστεράκια δεμένα με μια χρυσή κορδέλλα έν μέ-

σω ραγδαίων χειροκροτημάτων.

ΕΥΘ. ΗΛ. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

Α Π Ο Ψ Ε Ι Σ

— Συνέχεια εκ τής 1ης σελ.

κα όρολόγια, άριστουργήματα μαθηματικής τέχνης και φυσικου προσανατολισμού τής Άγίας Παρασκευής. Ο Άη - Γιάννης είναι πτωχός, άλλα έχει κάτι τό ιδιαίτερον. Έχει να έπιδείξη μίαν παράδοσιν άπλόητος άλλα και άρχοντίας που συν θέταν παλαιότερα οι άρχοντοοικο-

κυραιοί τής ένορίας του και τώρα μίαν ώραϊαν έμφάνισιν ιδίως με τήν θαυμασίαν «Λόντζαν» και τους άρμονικούς κίονάς της, έργον ευγενών προσφορών πιστών και τής ικανότητος δύο άνθρώπων. Του δυναμικού έπιτρόπου του Ναού κ. Μήτσου Καραλιώτη και του αξίου έφημερίου του παπα - Γκελεστάθης, του όποιου τήν ώραϊαν τελετουργίαν με τους καλους ψάλτας άξίζει να παρακολουθή κάθε έπισκέπτης τής πόλεως μας. Άς σημειωθή ότι πλην του λειτουργικού μέρους, εις τόν Άη - Γιάννη προσφέρονται πολλά από τόν έπιμελητή έφημεριον διά τήν διαπαιδαγώγησιν τής νεολαίας. Εις τους δύο αυτούς εργάτας του καλού αξίζει κάθε έπαινος.

ΤΟ ΓΑΛΛΕΙΔΙ έφέτος παρουσιάζει άληθινή κοσμοπολιτικήν έμφάνισιν. Ξένοι Άμερικανοί, Άγγλοι, Γάλλοι, Έλβετοι και Όλλανδοί, άλλοι διά ξηράς και άλλοι με τά κότερά των πλημμύρισαν τήν πόλιν μας. Κράφτ, σκι, μπικινι και ό,τι άλλο έχουν τα θαλάσσια σπόρ, έδωσαν νέον χρώμα εις τήν ζωην του Γαλαξειδίου. Εύτυχώς έφέτος υπάρχουν άφθονα τρόφιμα και ιδίως ψάρια και άστακοί καθως και φρούτα. Έτσι οι ξένοι μας έκτός από τήν θαυμασίαν φύσιν, τά κρυσάλλινα νερά μας, εύρίσκουν και άνεσιν διαβιώσεως.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
Λογιστικά
ΣΧΟΛΗ Ν. ΚΑΡΕΛΛΗ
Καραϊσκού 121- Πειραιεύς

ΤΑΒΕΡΝΑ "Η ΚΑΛΥΒΑ,,
ΓΕΩΡΓ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ
Μαυροματαίων 37 - Αθήναι
(Πεδίον Άρεως) Τηλ. 818.552
Με τά άτομικά γιουβετάκια τής, χυλόπτης χωριάτικης από γάλα και αυγά ψωμί σταρένιο χωριάτικο. Ρετσίνα έκλεκτή. κ.λ.π. κ.λ.π.

ΤΥΠΟ-ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ
Κολοκοτρώνη 38α
Τηλέφ. 42-831

ΠΑΥΛΟΣ Γ. ΜΕΛΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Μετέφερον τό γραφείον του εις τήν οδόν Πανεπιστημίου αριθ. 38 (5ος όροφος)-Αθήναι. (Είσοδος εκ τής στοάς Θεάτρ. Χατζηχρήστου).
Νέον Τηλέφ. 615. 268

ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

— Συνέχεια εκ τής 1ης σελ. —
 και το Στέλιο Παπαθανασίου — Λιράκη. Τώρα λείπουν οι περισσότεροι γείτονες και κάθε στιγμή και μάλιστα τα βράδια που στέκω στη βεράντα του πατρικού μου, οι γλυκές μορφές τους με περιτριγυρίζουν συνεχώς. Οι περισσότεροι πιά είναι σκιές, αλλά στιγμές - στιγμές τόσο ζωντανές. Η θεία Άλτάνα ή Χάρενα που το όνομά της φέρει σήμερα η ισάδερφή μου Άλτάνη 'Ιω. Ανδρεοπούλου, ο Άγιώνας και η εύγενικά Άθηνά του, οι Παπαδημητράοι, η θεία Κατερίνα ή Μπετίρη — Λούφρα, η θεία Διονυσούλα Γεωργαντά με τις βασανισμένες απ' τις βραδυιές επιβρομίες μας Ροδιές της, ο γραφικός μπάρμπα Γιαννάκης ο Μανασκούλας άρχηγός τότε Σχολής τύπου λίγο Πεσολάτσι — άληθινή ανθρώπινη φιγούρα — η θεία Έλενή με το γιό της Θύμιο Λιράκη, ο μπάρμπα Γιάννης Δροσόπουλος — Τσαλατάς ο Λιταρδής, ο Δημήτρης Παπάς, η θεία Καραβελίνα με τη κόρη της που μέχρι τέλους στάθηκε ασάλευτη χωρίς ύμναίο, ο Κώστας Καρβέλας, ο τοπάρχης, οι Σιγαλέοι, οι Κουκουμπράοι, ο Παναγιώτης Ποτάκιος και οι δικό του και πιά πάνω ο μπάρμπα Γιάννης Μακρής και η θεία Βασιλική με τις όμορφες κόρες, και δίπλα οι Μοσχολαίοι και τόσο άλλοι που παρελαύνουν και που βασανιστικά μου δείχνουν την ματαιότητα της ζωής. Σήμερα ζούν απ' τους γείτονές μου άρκετοί, αλλά όχι στο Γαλαξίδι. Η γλυκεία μου κυρία ή Παρασκευούλα ή Κούρνια που στάθηκε σαν μάνα στην όρφάνια μας, και ο εύγενικός γιός της ο Μίμης. Η Λαμοϊκά Παπαδημητρίου, η εξαδέλφη μου Κωνσταντινιά Δουρατσίνου με τα έξοχα παιδιά της, τον Εισαγγελέα Θύμιο Μπεσίρη και την άδερφούλα της. Ο Θανάσης Δροσόπουλος — Τσαλατάς. Ο Γιάννης Παπάς, ο πολύτιμος συνεργάτης της έφημερίδας μας με την άσίσιατη γαλαξειδιολατρεία του. Οι Χαλετσάοι και άπέναντι ο Μήτσος Λεβανττής με την Άθηνά του. Στο Γαλαξίδι, στη γειτονιά μου, έμειναν λιγαστοί και τους θλίπω με συγκίνηση σαν άπομεινάρια ενός κόσμου που παρά λίγο να είχα ξεχάσει. Η πρόθυμη να μάς περιποιηθή Άρχοντα Τραγανή με το κοπανέλι της, το εύγενικό γευμάκι Μασώων, η καλή Κωνσταντίνια, και τέλος ο φίλος μου Στέλιος Λιράκης — Παπαθανασίου, ζωντανός πίνακας του Γκρέκο. Είναι ο Στέλιος ή ζωντανή παράδοση και συνέχεια της γειτονιάς, αλλά και η ουσία μιας εποχής που δεν ξεχνιέται εύκολα. Χωρίς το Στέλιο θα σβύση το χρώμα και θα υιώθω ξένος, νεοφερμένος στη γειτονιά μου. Να είναι άραγε ή παρουσία του Στέλιου ιστορική ανάγκη, ή βίωμα δικό μου;

ΠΡΩΪΝΑ ΣΤΟ ΕΞΟΧΙΚΟ Είναι το νέο Κέντρο των φιλοπρόδων αδελφών Καρεκλά που σεβρίει όλα τα είδη καφενεύου, μπάρ και πρόχειρα φαγητά. Η κατασκευή του και το περιβάλλον του είναι μια νότα προόδου και πολιτισμού. Μόνοιμοι πελάτες, ο βετεράνος της παρέας Χαράλαμπος Δάνδουρας, ο στωπλής Γιάννης Δάνδουρας, οι άδελφοί Οικονόμου, ο καπετάν Σταύρος παλμός θαλασσόλυκος που κάποτε διέσχισε τον Άτλαντικό και τη θυμοειδή Μεσόγειο με ένα μικρό ρυμωκό - βάρκα της έταιρίας Μάτσα και ο άγαπητός Θάνας, ο Γιώργος Μητρόπουλος και η Βούλα του, ο Ντίνος Μητρόπουλος, ο έλεκτός άνθρωπος και διακεκριμένος εκπαιδευτικός με τη σπάνια πνευματική συγκρότηση Παναγιώτης Ποτούλας, ο παλιός φίλος Νίκος Παπαλάιος, ο άειπαλής νικητής του χρόνου Νίκος Μοσχολιός, ο πάντα καλός Φιλάδιος με την άφοσιωμένη σύντροφό του, και πολλοί άλλοι που διαφεύγουν αυτή τη στιγμή τη γνώση μου και άς μου συγχωρήσουν τη παραλειψη. Άλλά και άλλες παρέες δίνουν το παρών το «έξοχικό» κάθε πρωί. Ο

στρατηγός Θεμιστοκλής Μιχαλόπουλος με την οικογένειά του, ή πανταχού παρούσα Βιολέττα Μητροπούλου, ή Κοκαλάκενα, ή Μιμικά Μητροπούλου του Ραδιοφωνικού Σταθμού Άθηνών, ή έλεκτή εκπαιδευτικός Μίτσα Οικονόμου και ή αδελφή της, το ζευγος Καστανά με το τάβλι τους, ο Γιάννης Μπαγουλής με την οικογένειά του και τους συμπεθέρους του και άλλοι. Όλοι αυτοί είναι πρωίνοί. Τα βράδια, γενική συγέντρων ξένων και ντόπιων και εύκαιρα γνωριμιών.

ΜΕΛΤΕΜΙΑ. Πολλές μέρες συνέχεια και μέρα νύχτα το μελτέμι μάς δροσιζει αλλά μαζί και μάς άναστατώνει. Ροβολάει απ' το Πανασσό, άνασκαλεύει το Κρισσαϊκό, χαϊδεύει τη θάλασσα του Γαλαξειδίου και χοροπηδώντας με τα άσπρισμένα κύματα, μπουκάρει άγριαπτό στις άκρογιαλίες μας και σ' όλοκληρη τη πολιτεία μας, για να μάς χαρίσει ζείδωρη δροσιά σε όλους και άναστατώνει στα γυναικεία μαλλιά, που τώρα τελευταία στέκονται σαν ψεύτικο πύργοι με το στυλ Φαράχ Ντυμπά. Πολλοί, γυναίκες, ψαράδες και κολυμβητές διαμαρτύρονται και άναθεματίζουν το μελτέμι. Οι περισσότεροι όμως το θέλουμε. Έτσι σύμφωνα με τη δημοκρατική άρχη της πλειοψηφίας το μελτέμι παίρνει ψηφο έμπιστοσύνης και συνεχίζει.

ΟΣΤΡΙΑ. Συναγωνισμός. Φαίνεται σήμερα έσπασε το μελτέμι και φάνηκε απ' το αντίθετο σημείο του όρίζοντα ο αντίπαλός του, ή Όστρια. Εύγενικά, γλυκεία και σιγά - σιγά κυλάει απ' το βουναλάκι των μοναστηριών μας, της Άγίας τριά-

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Την 29ην Ίουνίου έγένετο ή τελευταία μορφωτική συγκέντρωσις του έτους 1962 - 63 με άνητην τον Γυμνασιάρχη κ. Άγησίλαον Κάκκαβαν και με θέμα «ή φιλοσοφία του Άποστόλου Παύλου».

Η συγκέντρωσις έγένετο ένώπιον άρκετου άκροατηρίου και εις τον χώρον έξωθι του καφενεύου Χατζηγιάνη. Η όμιλία γενομένη με άπλοήτητα και σαφήνεια έγένετο κατανόητη παρ' όλων των παρευρισκομένων.

Μέσα εις τα πλαίσια της ναυτικής εβδομάδος έγένοντο και εις το Γαλαξίδι διάφοροι ναυτικά έκδηλώσεις: Άγωνίσματα, ποιήματα, χοροί, έπαιθα, πλουσία ένετική βραδυά, που έπροκάλεσε το θαυμασμό των παρισταμένων, βεγγαλικά, φωτοαγωγίσεις και τέλος ή άναπίναξις της ναυαρχίδος ήσαν αι έκδηλώσεις που έγιναν και θα πρέπει πλέον να καθιερωθούν, μιάς και επί τέσσαρα συνεχή χρόνια έπαναλαμβάνονται. Τέλος έδόθη υπαίθριος χορός υπό τους ήχους όρχήστρας.

Άξιζει κάθε έπαινος εις την όργανωτικήν έπιτροπήν ήτις ως συνήθως άποτελείται από την πρόσδρον κ. Ζωή Τσιγγουλήν τόν Λιμενάρχην Ίτέας κ. Πρωτονοτάριον τόν διαχειριστήν Μονοπωλείων κ. Τσελέν, τόν Λιμενάρχη κ. Κεφαλάν και όλους έκείνους που ήθικώς και υλικώς έβοήθησαν τους άνωτέρω.

Αι τοιούτου είδους έκδηλώσεις, αι όποιαί δίδουν χαράν και ευχαρίστησιν εις πάντας και μάς βγαίνουν από την χειμερινήν άνίαν, άφ' ένός αλλά και δίδουν οικονομικά άφέλη άφ' έτέρου, θα πρέπει να ένισχύονται ήθικώς και υλικώς από όλους και κατά δύναμιν, έκείνους που έργάζονται άφιλοκερδώς ως οι άνωτέρω. Και ήθικην μών να τους βοηθήμε σε κάθε προσπάθεια και να συμπαραστήμεθα στο κάθε τι υλικώς δέ να τους δίδομε έστω και μια δραχμή είτε μάς την ζητούν είτε όχι, κατ' αυτόν τόν τρόπον και ίκανοποιώμεν τους ίδιους τους έαυτούς μας αλλά δίδομε θάρρος εις τους άλλους για καινούργιες έξορμήσεις.

δος του Σωτήρος που αύριο γιορτάζει ή χάρι του και του Άη - Βλάση. Χωρίς βιασύνη κατεβαίνοντας τη θουνοπλαγιά κλέβει τα χίλια άρώματα των άμπελιών, της άσφακας, του θυμαριού, της άλιγαριάς, των συκιών και των άχλαδιών, και των πεύκων της Γαλαρίας και με άπλοχηριά τα σκορπίζει στη πολιτεία μας. Και συνέχεια με το άπαλό χέρι άληθινής κυρίας χαϊδολογεί τη λιμνοθάλασσά μας, ρυτιδώνει ανάλαφρα την έπιφάνειά της και γλυστράει ήσυχα - ήσυχα πραγματικά άέρινη, στα σπίτια μας χαρίζοντας τη ζωγόνο πνοή της. Άς είναι εύλογη μέρα μέσα σ' αυτές τις άρες του Αυγουστιάτικου καμινιού, ή Φίνα, ή Νεραϊδένια παλιά φιλενάδα του Γαλαξειδίου, ή Όστρια.

ΜΑ.Ι.ΣΤΡ.ΟΣ. Μέσα στο δεκαπενθήμερο σχεδόν της παραμονής μου στο Γαλαξίδι είχα τη τύχη να χαρώ και το Μαϊέτρο. Ύστερα από πολλά χρόνια, όλοκληρες δεκαετίες, ξαναείδα τόν παλαδόκαιρο που σαν εισβολέας, άγριος, θορυβοποιός, άλλά, εύτυχώς, και δροσερός μαζί άναστατώνει αιφνίδια τη πολιτεία μας, κλείνοντας με πάταγο παράθυρα και πόρτες που οι νοικοκυραίοι ξενιοστα άφ' την εύγενικά Όστρια είδον άφήσει άνοιχτά. Και νάταν μόνον αυτό; Μύλοι που κρατούσαν τα έξώφυλα των παραθυριών ξεκαρφώθησαν, δέντρα γονάτισαν ταπεινωμένα και όλη ή πράσινη πολιτεία της Πέρα - Πάντας βρέθηκε για μια στιγμή εύθυγραμμισμένη χωρίς διαφορές στο ύψος των δέντρων της. Άλλοτε, στα παλιά χρόνια, ο παλαδός αύτός άέρας - λίβας πραγματικός - όχι μόνο μάς τσουρουφλίζει, αλλά συνοδεύεται και από άκριδες συνάμα. Τώρα άλλαξε και μάς ήρθε δροσερός την ήμέρα και δροσερότερος τη νύχτα με τη κρυσταλένια άπλοσφαιρά του. Πού να όφειλεται αυτή ή άλλαγή; Μήπως στην άλλαγή του παγκοσμίου κλίματος; Μήπως στο Άλσος; Η μήπως σε έποχιακό συναγωνισμό με το μελτέμι και την Όστρια;

Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΟΥ έχει μια ιδιαίτερη γραφικότητα. Την προσφέρουν δύο άξιες νοικοκυρές: Η Γαρουφαλιά Μασώου με τους όλόχρους σους ήλιους της που έχει φύτεψη μπροστά στην είσοδο του όμορφου σπιτιού της. Έτσι ή πλατειούλα, με τα γύρω σπίτια της φαντάζει σαν μια μικρή «χώρα με τους ήλιους» που θυμίζει τόν τίτλο του πρώτου διβλίου της Κωστούλας Μητροπούλου. Άλλά και ή άλλη διπλανή νοικοκυρά προσφέρει γραφικότητα, κυρία τα άπογεύματα όταν ισκιώνει το κομψό σπιτάκι της. Είναι ή Άρχοντα (πάλαι ποτέ Άρχοντούλα) Τραγανή με το κοπανέλι της που στην άρχη, από τα χαρακτηριστικά ανάλαφρα και ρυθμικά κτυπήματά του το πέρασα για γραφομηχανή. Δεν είναι όμως μόνον το γραφικό όμορφο άγέραστο κοπανέλι με τα πολύχρωμα κεφαλάκια των καρφιστών (που να βρέθησαν σήμερα άραγε;), αλλά είναι και ή τέχνη του κεντήματος και τα τραγούδια που συνοδεύουν το πλέξιμο. Γιατί ή Άρχοντα συνεχώς τραγουδάει σε στίχους, αυτοσχεδιάζοντας δικούς της. Και μάλιστα στίχους που μπορούν να παρεξηγηθούν ως «πολιτικής φύσεως». Για να γίνη όμως καμιά παρεξήγηση πρέπει όλοι να ξέρουν ότι ή Άρχοντα ούτε με πολιτικές ιδέες άνακατεύεται, ούτε στα τοπικά έχει σκοπό να ήγηθή νέας κινήσεως σαν την Άθηναία ύψιφωνο Μαρίκα Παλαίστη. Άπλως έχει άδυναμία και άληθινό πάθος με το πρόσωπο του Καραμαυλή γύρω απ' το όνομα και την όμορφιά του όποιου είναι οι στίχοι και τα τραγούδια της. Να είναι άραγε αυτό το πράμα ποιητική μαγία με μια άπλη σύμπτωση του στόχου της του όποιου το όνομα της προσφέρει ίσως εύκολια στιχουργική άξιοποίησις του «ταλέντου» της; Η μήπως υπάρχει καμιά προηγουμένη προσωπική γνωριμία με τόν άρχηγόν της ΕΡΕ. Μυστήριο.

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΡΗΝΙΣΤΑΙ ΔΕΝ ΣΥΓΚΙΝΗΘΗΚΑΝ ΤΟΤΕ...

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ "ΡΑΣΣΕΛ", Του συνεργάτου μας κ. ΔΗΜ. ΚΑΡΑΛΙΩΤΗ

«Έχει περάσει πιά κι' έχει καταλαγιάσει ο θόρυβος και ο σάλος τόν όποιον έπεχείρησαν ο σπουδαίος φιλόσοφος και μέγας ειρηνιστής κ. Ράσσελ και οι ειρηνιστάι, για την άποφυλάκιση τών Έλλήνων κρατουμένων.

Και σοβαρά, κάνει έντύπωσι το μέγα και πολύ αυτό ένδιαφέρον του "Άγγλου φιλάσφου και τών ύπολοίπων ειρηνιστών για τους Έλληνες κρατουμένους. Εύλογα δέ μάς γεννά άπορίες.

Και μπορούμε να τούς... συγχωρούμε για τις όψιμες ειρηνιστικές άπόψεις και αντίληψεις τους.

Αυτό όμως που δεν μπορούμε να καταλάβουμε είναι τα έξης:

Δεν θέλουμε να ζύσωμε πρόσφατες πληγές, άθελα όμως ή σκέψι μας πηγαίνει σε μια κάποια έποχή. "Οχι πολύ μακριά.

Ο Κυπριακός λαός είχε άποδυθεί σ' ένα αίματηρό ύπερ πάντων άγώνα, για το υπερμέγιστο άγαθόν που έχει χαρίσει ο Παναγάθος Δημιουργός στον άνθρωπο. Τη λευτεριά του.

Τα Κυπριόπουλα συμμετείχαν στον άγώνα αυτόν μ' όλη τους τη δύναμη.

Οι διάφοροι Σέρ έδιδαν έντολές να άπαγχονισθούν οι έφηβοι Καραολής και Δημητρίου, επειδή είχαν το σθένος μαζί με τους άλλους ν' άγωνισθούν για την άποτίναξι του Βρετανικού ζυγού.

Πανελλήνια ύπήρξε ή φωνή για τη σωτηρία τών έφήβων. Τόμοι όλοκληροί έγιναν οι ύπογραφές τών Έλλήνων που υπεβλήθησαν στη Βασίλισσα της Άγγλίας για την άπονομή χάριτος στα ήρωικά θλασπάρια.

Δεν συγκινήθηκαν όμως ούτε ο κ. Ράσσελ ούτε ο κ. Μπήμπουργκ για τόν άπαγχονισμό. Δεν ύψωσαν φωνή διαμαρτυρίας ούτε πήγαν στη Βασίλισσα τους οι Άγγλοι ειρηνιστάι για τα ήρωικά Κυπριόπουλα.

Κάποτε, όταν οι Βρετανοί όλομόναχοι έμάχοντο για την διατήρησις της άνεξαρτησίας των, κατά το διάστημα του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός τους σέρ Ούϊνστον Τσώρτσιλ έλεγε προς τόν μαχόμενον Έλληνικό λαό, από ραδιοφώνου: Θα μοιράσωμε την κοινήν νίκη. Κι' όχι μόνον δέ μοιράσωμε την κοινήν νίκη, αλλά έσφαγίσθησαν τα Έθνηκά μας δίκαια, χωρίς οι Άγγλοι αντιπρόσωποι να βγάλουν φωνή διαμαρτυρίας. Δεν έφτανε όμως μόνον αυτό, αλλά μάς...

Πάντως ο κ. Καραμαυλής πρέπει να το μάθη και γι' αυτό το φέρνω στη δημοσιότητα.

Ο ΚΥΡΗΝΑΙΟΣ. Ούτε για τόν Σίμονα πρόκειται, αλλά ούτε και για κάποιο της Κυρηναικής. Είναι ο φίλο μου Π. Μ. που κάθε μέρα άνεβοκατεβαίνει το άνφορικό καντούνι του Άη - Νικόλα. Κάθισε, βλέπεις, φέτος στο σπίτι του εύγενικού άνδρόγυνου - του Λαλού - και έτσι άναγκάζεται να άναρριχάτε σε ύψη. Κάποια μέρα μου φάνηκε αυτό το άνεβοκατέβασμα σαν Γολγοθάς και άθελα θυμήθηκα το Κυρηνάιο που με την άπέραντη άνθρωπιά του προσφέρθηκε ν' άπαλλάξη τους λεπτούς ώμους του Χριστού μας από το βάρος του Σταυρού. Έτσι από τότε τόν άγαπητό μου κομπάρσο τόν άνώμασα Κυρηνάιο. Έν τούτοις ο ίδιος ποτέ δεν παραπονέθηκε. Σητήτος, παλληκάρι σωστό, ο κομπάρσος συνεχίζει το Γολγοθά του χωρίς ποτέ να δείχνη κούραση. Πού να όφειλεται αυτό; Μήπως έχει βρή το μυστικό της άνφορικής πορείας του με βόλτες; Η μήπως παίρνει δύναμη απ' τη νεανική συμπάρασταση της άγαπητής μου συντρόφου του;

άπηγχόνισαν τα Κυπριόπουλα που άγωνίζόντουσαν και ζητούσαν ελεύθερη την πατρίδα τους.

Και οι ειρηνιστάι δεν ύψωσαν τη φωνή τους, άφου είδαν ότι δεν μοιράσαμε την κοινή νίκη. Ούτε και — πολύ περισσότερο — ύψωσαν την φωνή τους να διαμαρτυρηθούν για την άδικία που γινόταν εις βάρος τών σκλαβών Κυπριών, που δεν τους έδιδαν την ποθητή τους ελευθερία, ούτε για τόν άπαγχονισμό τών έφήβων. Ούτε διεμαρτυρήθησαν, γιατί ή Κυβέρνησις τους έπέβαλε — θα μπορούσαμε να πούμε — το σημερινό καθεστώς στην Κύπρο.

Μήπως όμως διεμαρτυρήθησαν και ζήτησαν την έπιστροφή τών υπερόχων μνημείων πολιτισμού και δόξης, τών γλυπτών του Παρθενώνα της Καρυάτιδος κλπ. που ο Έλγίνος έσύλησε απ' την Άκρόπολι, τότε που οι Έλληνες ήσαν υπόδουλοι στον βάρβαρο Όθωμανικό ζυγό, γεγονός που και ο Λόρδος Βύρων — Άγγλος κι' αυτός — στιγμάτισε συντάσσοντας το ποίημα ετό κλάμα τών αδελφών της Καρυάτιδος για την κλεμένη αδελφή τους.

Γιατί άκόμη οι ειρηνιστάι της Άγγλίας δεν ύψωσαν ούτε ύψώνουν φωνή διαμαρτυρίας για το παιδομάμα και τόν έπαναπατρισμό τών 28.000 παιδιών (σήμερα νέων) που έξεπατρίσθησαν άπαχθέντα από τους συμμορίτες;

Γιατί, για τόσα ειρηνιστικά ζητήματα που παραπάνω άναφέραμε, οι Άγγλοι ειρηνιστάι δεν ύψωσαν και δεν ύψώνουν φωνή διαμαρτυρίας και μόνον τελευταία τους έπιασε ή ειρηνιστική κρίσις τους να καταφερθούν κατά της Βασίλισσης μας στο προηγουμένο ταξείδι της και κατά τών Βασιλέων μας στο τελευταίο.

Άλήθεια, όλα τα παραπάνω δεν είναι εύλογες άπορίες;

ΔΗΜ. ΚΑΡΑΛΙΩΤΗΣ

Διά τόν ηλεκτροφωτισμόν της παραλίας

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ

Έν συνέχεια προχθεσινής έπιστολής μου δι' ής παρεκάλεσα να δημοσιεύσιτε τας τελευταίας εισφοράς τών δωρητών διά τόν ηλεκτροφωτισμόν της παραλίας Γαλαξειδίου ήδη παρακαλώ όπως εις τόν άποσταλέντα κατάλογον προσέσητε έν συνέχεια και τα κάτωθι δύο εισέτι όνόματα δωρητών ήτοι 1) Διονύσιος Κάτσανάκης φαρμακοποιός δρχ. 200, και 2) Γεώργιος Φλώρος Πολιτ. Μηχανικός δρχ. 80.

Γαλαξείδιον 4 Αυγούστου 1963

Μετά τιμής

ΠΑΝ. Ι. ΚΟΥΡΝΙΑΣ

Πρόεδρος Λιμενικού Ταμείου Γαλαξειδίου